

JAN WOJCIECH MALIK

MALARSTWO dookoła...

GALERIA SZTUKI WSPÓŁCZESNEJ PROFIL
POZNAŃ, UL. SW. MARCIN 80/82

CENTRUM
KULTURY
ZAMEK

“BIAŁO-CZERWONA: Poznań, Radom, Gdańsk, Polska”, akryl, płyta, 80cmx100cm, 2014. Ogólnopolski Salon Zimowy, Muzeum Sztuki Współczesnej w Radomi

“BIAŁO-CZERWONE” 2016
akryl, płyta, 80cmx60cm

Biała koszula
Krwia poplamiona 56-go
w Poznaniu.
Miałeś ją na sobie
pod fabrycznym strojem.
Historia z podniesioną
na ludową władzę
ręką skończyła się
krwawo.
Biała koszula krwią
zbryzgana 70-go
w przymorskim Gdańsku.
Z automatów strzelali
w tłum nieprzebrany
do ciężkiej pracy
idący.
Biała koszula krwią
splamiona 76-go
w robotniczym Radomiu.
Rząd funkcjonariuszy
ścieżkę utworzył Tobie.
Nie wyszło z tego
zdrowie.
Biała koszula krwią
ociekająca w stanie
wojennym 81-go
w zimowej Polsce.
Nie do wyprania
przez polski naród
na wieki wieków
zdrada.
Tak co lat parę
historia urzęda pranie
bieli nieskalanej zdradą,
Twojej białej koszuli
najbliższej sercu,
ciału.
Krew leje się polska,
nie od kamieni
rzuconych za grzechy
z dziesięciu boskich
przykazań.
Polak do Polaka strzela.
Nie chybi, chce władzy
nad Tobą.

J.W.Malik 2017

“MIEJSCE” 1980, 55x65cm, akryl, płótno

Marzyciel

O czym marzysz
kiedy dorastasz?
Myślisz o wszystkim NAJ-:
podróży dookoła globu,
tronie królewskim w pokoju,
do którego wstępujesz
po paru schodach
i idziesz swobodny.
Dalej marzysz.

Pod nogami świat wielki
we wzór: biało-czerwone kafelki.
Świat we krwi zanurzony,
a ty niespokojny, lecz z krwią
oswojony od urodzenia,
od poczęcia w bólach.
Ty nie pamiętasz,
ale marzysz i się wychylając
przed drzwiami spoglądasz.
Dalej patrzysz.

Wiesz już, że królem nie będziesz,
że marynarzem też nie. Więc kim?
Malarzem, poetą, artystą
i ciągle marzysz, by być
dalej i dalej.

J.W.Malik
2016

“Marzyciel”, 2016, akryl, płótno, 95cm x140cm
25.Festiwal Polskiego Malarstwa Współczesnego
Zamek Książąt Pomorskich w Szczecinie, 2016

Jan Wojciech MALIK w 2016 prezentował obrazy na 25 Festiwalu Polskiego Malarstwa Współczesnego w Szczecinie / dwa obrazy/, na 44 Ogólnopolskim Konkursie Sztuki "Salon Zimowy" w Muzeum Sztuki Współczesnej w Radomiu, na 5-ym Międzynarodowym Biennale Obrazu QUADROART w Centralnym Muzeum Włókiennictwa w Łodzi, w Galerii EMPIK ARKADIA w Poznaniu, w Galerii DNA we Wrocławiu, Katowicach, Opolu, Warszawie, w galerii SDA w Krakowie, w Galerii DESA w Krakowie, w Centrum Kultury gm. Suchy Las.

W 2014 otrzymał nagrody na 43 Ogólnopolskim Konkursie Sztuki "Salon Zimowy" w Muzeum Sztuki w Radomiu i na 13-m Ogólnopolskim Konkursie Sztuki "Salon Wielkopolski" w Muzeum Ziemi Czarnkowskiej w Czarnkowie.

Laureat wielu konkursów i festiwali sztuki: nagroda Ministra Kultury i Sztuki dla Młodego Twórcy na Festiwalu Polskiego Malarstwa Współczesnego w Szczecinie w 1978 r. i III-a nagroda w 1998 r. Laureat Srebrnego Medalu i Nagrody Przyjaźni i Pokoju na II-m Biennale Sztuki Europa-Azja w Ankarze w Turcji w 1988 r. . 28 wystaw indywidualnych malarstwa w Polsce i udział w ponad 160 wystawach malarstwa polskiego w Polsce i na świecie: Londyn, Praga, Berlin, Sofia, Ankara, Chicago.

Urodzony w Poznaniu w 1951 r. malarstwo studiował na Uniwersytecie Artystycznym /dawniej PWSSP/ w Poznaniu w latach 1969-75 w pracowniach prof.prof. T. Brzozowskiego, St. Teisseyre'a, J. Berdyszaka. Od 1977 r. członek Związku Polskich Artystów Plastyków. Członek ruchu Ekoart od 1978 r.

Prace malarskie w zbiorach Muzeum Narodowego w Poznaniu i Szczecinie, w Wielkopolskim Muzeum Niepodległości i w wielu kolekcjach prywatnych i w Watykanie. Tworzy w Poznaniu. Wielokrotny stypendysta Ministra Kultury. Rzeczoznawca d/s sztuki Ministerstwa Kultury. Wykładowca sztuki reklamy na Uniwersytecie im.A.Mickiewicza w Poznaniu. Pobyty studyjne w Rosji i USA. Pisze wiersze, debiut literacki w 1977 r. Nagroda w 2017r. na Międzynarodowym Konkursie Literackim "1 strona,..." Maluje monumentalne obrazy i miniatury. Przedstawia rzeczywistość w kolorze szarym i czarnym z dodatkiem odrobiny zmieszanej czerwieni. Czasami jednak używa całej palety barw...

kurator:
WALDEMAR IDZIKOWSKI

aranżacja:
JAN WOJCIECH MALIK
WALDEMAR IDZIKOWSKI

projekt katalogu:
JAN WOJCIECH MALIK

zdjęcia:
JAN WOJCIECH MALIK

skład komputerowy:
JAN WOJCIECH MALIK

wydawca:
GALERIA SZTUKI WSPÓŁCZESNEJ „PROFIL”
CENTRUM KULTURY ZAMEK
UL. ŚWIĘTY MARCIN 80/82
61-809 POZNAŃ
TEL. 61 6465321, 61 6465320
e-mail: profil@ckzamek.pl

WYSTAWA CZYNNA
29 LISTOPADA – 30 GRUDNIA 2017

ISBN
978-83-949161-1-4

Ważniejsze wystawy:

1973 Galeria Akumulatory Poznań "Obrazy" indywidualna wystawa malarstwa
1974 Galeria Empik Ściana Wschodnia Warszawa indywidualna wystawa malarstwa
1976 BWA w Poznaniu "III Ogólnopolski Konkurs im. J. Spychalskiego, III nagroda /obraz "Ta łódź płynie do raju"/
1977 Muzeum Narodowe w Poznaniu " Młodzi Dzisiaj" / 6 x obrazy "Środowisko" zakup do Muzeum Narodowego /
1978 BWA Szczecin "IX Festiwal Polskiego Malarstwa Współczesnego" laureat nagrody Ministra Kultury dla Młodego Twórcy /zakup obrazu "Dobrze jest" do Muzeum Narodowego w Szczecinie/
1979 Muzeum Narodowe w Krakowie " Polaków Portret Własny" / obraz "Środowisko 1“/
1981 Muzeum Narodowe w Poznaniu, "Aukcja na rzecz Solidarności"
1981 Galeria ZPAP "PRYZMAT" w Krakowie,"Rok po Sierpniu" /3 obrazy z cyklu "Miejsce"/
1981 BWA w Poznaniu "Tadeusz Brzozowski - uczniowie i przyjaciele"
1984 "Inspiracje fotograficzne w malarstwie polskim" Instytut Polski Londyn
1986 Muzeum Narodowe w Poznaniu "Artyści Poznania 1945-1986"
1987 BWA Poznań " XIII Ogólnopolski Konkurs na Obraz im. J. Spychalskiego" II nagroda / obraz "Miejsce"/
1988 Muzeum Sztuki - Ankara Turcja , II Biennale Sztuki Europa- Azja , laureat Srebrnego Medalu i nagrody Przyjaźni i Pokoju /obrazy "Dobrze jest leżeć", "Dobrze jest", "Dobrze"/
1990 BWA w Poznaniu wystawa indywidualna malarstwa
1998 Festiwal Polskiego Malarstwa Współczesnego w Szczecinie III nagroda /3 x obrazy " Dobrze jest"/
1999 Galeria Nova w Poznaniu, wystawa indywidualna
2002 Festiwal Polskiego Malarstwa Współczesnego w Szczecinie
2007 Muzeum Początków Państwa Polskiego w Gnieźnie "Obraz życia - malarstwo polskie od 1946 do dzisiaj"
2008 Galeria Miejska Arsenał w Poznaniu : "Poznaj malarstwo" wystawa indywidualna
2008 Galeria "U Jezuitów" Poznań Konferencja Klimatyczna ONZ "Przestrzeń Sztuki, Przestrzeń Natury"
2009 "Quadro-Art" II Międzynarodowe Biennale Obrazu, Łódź
2009 XIX Ogólnopolskie Sympozjum Sztuk Wizualnych "Aktualność i ponadczasowość w sztuce", Skoki
2009 "Galeria Gabinet Prezesa Międzynarodowych Targów Poznańskich" wystawa indywidualna
2009 "In - Out Design Trendy", Wrocław, Łódź , Gdańsk
2009 "Galeria Delfiny Krasickiej" wystawa indywidualna, Warszawa
2010 "Galeria Perlegal" wyst. indywidualna "Walenty", Poznań, Skórzewo
2010 "Rotate Gallery" wyst. indywidualna "Ogród Rozkoszy", Suchy Las
2010 23 Festiwal Polskiego Malarstwa Współczesnego w Szczecinie
2010 IV Biennale Sztuki "Tożsamość" Poznań Galeria ZPAP Szyperska
2010 8-e Triennale Małych Form Malarskich, Galeria Sztuki Wozownia w Toruniu
2010 " Eko City" Galeria Empik Poznań
2010 " Pejzaż Polski" Fundacja Paderewskiego, Kraków
2010 Galeria Studio Sienko wystawa " Ekoart", Londyn
2010 III Konkurs "Muzyką Malowane" Kraków, Fundacja I.J. Paderewskiego
2011 11-ty "Salon Wielkopolski", Muzeum Ziemi Czarnkowskiej, Czarnków
2011 Galeria Piano Bar wystawa indywidualna malarstwa, Stary Browar, Poznań
2011 Muzeum Mangha "Wielkie Serce", Kraków
2012 Uniwersytet im.A.Mickiewicza w Poznaniu "Ogród Botaniczny, Ogród Sztuki"
2012 V Biennale Sztuki " Ślad Istnienia" Galeria Profil, CK Zamek, Poznań
2012 "Miejsca" Galeria EMPIK Arkadia Poznań wystawa indywidualna malarstwa
2013 PBG Gallery "Inspiracje fotograficzne w malarstwie J.W.Malika 1976 - 2012", Skórzewo
2013 Poema Cafe Poznań "Obrazy i wiersze J.W.Malika"
2013 Politechnika Poznańska Centrum Wykładowe " Obrazów wielkoformatowe z 2008"
2013 VI Międzynarodowe Biennale Pasteli Nowy Sącz, Pałac Sztuki - Kraków
2013 12-y Salon Wielkopolski Muzeum Ziemi Czarnkowskiej w Czarnkowie
2013 " Fibak & Gallery store" Poznań wystawa indywidualna malarstwa
2013 Muzeum Manggha "Wielkie Serce", Kraków
2014 Galeria EMPIK Arkadia, Poznań, wystawa indywidualna malarstwa "Widok z góry"
2014 Quadro Art 4-e Międzynarodowe Biennale Obrazu w Muzeum Włókiennictwa w Łodzi
2014 13-y "Salon Wielkopolski" Ogólnopolski Konkurs Sztuki Muzeum Ziemi Czarnkowskiej - nagroda
2014 Centrum Kultury Gminy Suchy Las "Widok z góry" wystawa indywidualna malarstwa
2014 43 Salon Zimowy Ogólnopolski Konkurs Sztuki Muzeum Sztuki Współczesnej w Radomiu - nagroda
2015 Galeria Empik Arkadia Poznań "Przejścia według..." wystawa indywidualna malarstwa
2016 Galeria Empik Arkadia Poznań "Malowanie polityki YES - NO" wystawa indywidualna malarstwa
2016 Muzeum Narodowe Warszawa "Synopsis" wystawa zbiorowa sztuki
2016 25-y Festiwal Polskiego Malarstwa Współczesnego Zamek Książąt Pomorskich, Szczecin
2016 Galeria Profil Poznań " Zobaczyc dźwięk" wystawa zbiorowa Konkursu Skrzypcowego im.H.Wieniawskiego
2016 Centralne Muzeum Włókiennictwa 5-te Międzynarodowe Biennale Obrazu QuadroART, Łódź
2016 Muzeum Sztuki Współczesnej 44-y Ogólnopolski Konkurs "Salon Zimowy", Radom
2016 Galeria Empik ARKADIA "widzialne, niewidzialne, marzenia" wystawa indywidualna malarstwa
2017 Galeria Miejska INOWROCŁAW, "Rzeczywistość" wystawa indywidualna
2017 Centrum Kultury Gminy Suchy Las k.Poznania, "Malarstwo dookoła...", wystawa indywidualna malarstwa

"Krok # 09", akryl, płótno, 100 cm x 100 cm, 2009
"Quadro-Art" II. Międzynarodowe Biennale Obrazu,
Centralne Muzeum Włókiennictwa w Łodzi, 2009r.

"...motywy są całkowicie anonimowe, ograniczone do wybranego przez artystę fragmentu. Bohaterem tego malarstwa, tego zbioru obrazów, jest nie to co zostało namalowane, tylko jak to zostało przedstawione. Wspomniałem wcześniej o specyficznym kadrowaniu tych kompozycji. Ów punkt widzenia, który zwraca uwagę na nieczęsto dostrzegane fragmenty otaczającej nas rzeczywistości. Malik namalował wiele obrazów przedstawiających głównie chodniki, one to są głównym motywem tych płócien. Dopelnieniem całości są fragmenty postaci ludzkich, w jednym wypadku gołąb na kamiennej kostce bruku. O przedstawionych we fragmentach postaciach nic nie wiemy, na pewno gdzieś idą, spieszą się, stoją rozmawiają, ktoś jedzie rowerem. Te sceny dostrzeżone przez artystę, zapamiętane pamięcią fotografii cyfrowej, później przetworzone malarskimi środkami stają się ekspresyjnymi w swej wymowie obrazami. Kolejny raz na swej artystycznej drodze wykorzystał Jan Wojciech Malik fotografię. Stała się ona inspiracją dla tych płócien. A poprzez specyfikę wyboru kadru, określiła charakter przedstawionych scen. Nie jest to malarstwo wrażliwe na szczegół, artysta nie odzwierciedla otaczającej go rzeczywistości z wielką precyzją. Chce by było to malarstwo, u którego źródła czego nie kryje, jest wcześniej wykonane zdjęcie. Te fotografie są jak kiedyś robione notatki, później przetwarzane na obrazy. Te tak specyficznym kadrowane zdjęcia będące gdzieś u zarania tych przedstawień, pozwalają na dostrzeżenie, czegoś co na ogół umyka. W zgiełku i pędzie, w szybkości życia, nie zawsze mamy czas na wnikliwe rozglądanie się dookoła. Istnieje codzienność, której nie mamy czasu zauważyć. Ale jest to rzeczywistość w której żyjemy. Malarstwo przywraca tę rzeczywistość naszej pamięci, która zwraca uwagę i wybiera tylko rzeczy ważne. A życie to nie tylko to co chcemy dostrzec, ale również codzienność z jej banalnością. **Malarzem tej niedostrzeganej codzienności jest Jan Wojciech Malik.** Cykl prezentowanych niedawno namalowanych obrazów jest tego znakomitym przykładem."

Włodzimierz Nowaczyk

Z katalogu wystawy "Poznaj malarstwo -J.W.Malik" Galeria Miejska Arsenał Poznań 2008

“Środowisko”, akryl, olej,
 płótno, 72cm x 92cm,
 1975
 własność Muzeum
 Narodowe w Poznaniu.
 Wystawa:
 “Polaków Portret Własny”
 Muzeum Narodowe
 w Krakowie, 1979r.

“Uroki”, akryl, płótno, 70cm x 130cm, 1975

“Ta łódź płynie do raju”, akryl, płótno, 1975/2011

“Dobrze jest leżeć”, akryl, płótno, 87cm x 147cm, 1986
 Srebrny Medal, II. Międzynarodowe Biennale Sztuki
 Europa - Azja, Ankara

przedmiotu wynikłej, z "zarażenia" pop-artem, a potem konceptualizmem. Dalszym krokiem artysty jest cykl autoportretów w zaskakujących pozach i ukazanych pod nieoczekiwanymi kątami w czerwonych czapkach, a następnie twarze artysty w zbliżeniach. Tutaj świadomie Jan Wojciech Malik demonstruje malarską strukturę w detalu. Widać ślady pędzla i poszerzona zostaje paleta barw. Przeważają jednakże szarości, a w nich pojawiają się żółte i białe - pozornie przypadkowe plamy. I poprzez to malarstwo gestu Jan Wojciech Malik przechodzi do abstrakcji, pozornie przestrzennej. Cały czas jednakże - równoległe z tymi cyklami powstają obrazy "rodzajowe". Jan Wojciech nie rezygnuje z komentowania codzienności. Tu wspomnieć należy o namalowanych wcześniej - swego czasu "Aktorach". Foto-realistycznych portretach poznańskich twórców teatru (i nie tylko, bo artysta dołącza do tego zestawu swój autoportret w tejże konwencji). Te obrazy to potrójne świadectwo czasów. Póz, ubioru i zachowań. Bardziej wiarygodne od pozowanych fotografii. Domeną fotografii jest z reguły stereotyp, a malarstwa - archetyp i mity. Ale i jedno i drugie ma do spełnienia istotną misję poznawczą, o czym opowiada cały czas twórczość Jana Wojciecha Malika.”

Jacek Kasprzycki “ART-LUK” 2007

Jana Wojciecha Malika - sceny z życia zbiorowego.

“...Wszystkie baraki realnego socjalizmu były podobne - różniła je tylko **sztuka**. Odrębne było też młode polskie malarstwo komentujące PRL-owską rzeczywistość pełniące rolę społecznej publicystyki. Świetnie ukazała to wystawa **"Obraz życia" w 2007 roku w Gnieźnieńskim Muzeum Początków Państwa Polskiego**, gdzie obecne były prace Jana Wojciecha Malika. W tychże latach 70-ych pojawiła się polska odmiana fotorealizmu, i specyficzna odmiana "swojskiej" nowej figuracji - nawiązującej do Francisa Bacona i zarazem do poetyckiej odmiany pop-artu. W tej kwestii - malarstwo Jana Wojciecha Malika, okazało się zjawiskiem osobnym, wyprzedzającym swą epokę. Artysta w pewnych aspektach obrazowania i techniki był bardziej radykalny od swych kolegów. Zaczął malować sceny z rodzinnych zdjęć; osoby w różnym wieku, podczas wypoczynku, przejażdżki łódką, spaceru, codziennych i trywialnych zdałoby się czynności. Przedstawiane nie hiperrealistycznie , a raczej plakatowo w konwencji specyfiki PRL-owskich kolorowych monideł.

Powtarzając koncepcje Malika - to samo zaczęli robić w "stajni" Zderzaka w latach 90. i na początku XXI wieku; Maciej Maciejowski, Marek Firek i Wilhelm Sasnal czy Rafał Jakubowicz wraz z całą grupą naśladowców. W 1976 roku Jan Wojciech Malik pokazuje na konkursie malarskim imienia Jana Spychalskiego malowane akryłem płótno "Uroki" przedstawiające anteny telewizyjne na dachach domów, otoczenie oraz wnętrza PRL-owskich mieszkań. Obraz ten stanowił wtedy pewien "zgrzyt" w kontekście prac "metaforycznych aż do bólu" większości uczestników wystawy. I tak jest do lat 80. W roku 1977 - w czasie załamania się gierkowskiego snu, namalowana przez artystę scena "Ta łódź płynie do raju", łącząca w sobie poprzez ironiczną poetykę, konwencje, rodzinnego wspomnienia i propagandowego plakatu, przedstawiająca dziewczynę na plastikowej łódce stanowi pewnego typu symboliczną cezurę i memento zarazem. Tło dla głównej postaci to leśny podmiejski pejzaż i opalający się młodzi ludzie. Praca ta zdobywa III nagrodę w Konkursie im. Jana Spychalskiego. W czasie "dominacji" malarskich wizji Stanisława Maśluszczyka - z jednej strony - i realistycznie złowrogich obrazów innych polskich artystów - z drugiej, obraz Jana Wojciecha jako ikona zyskuje kapitalną ambivalentną konotację. Z jednej strony ukazuje pozorną idyllę, a z drugiej uświadamia nam, że cała PRL-owska rzeczywistość nieuchronnie zmierza do upadku i te same sytuacje odrodzą się już w innej epoce - w innym kontekście.

Ale czasy po roku 1981 nastają mroczne i w obrazach Jana Wojciecha Malika czarne tło już ten stan antycypuje. Na tymże pojawiają się wyrwane jakby z kontekstu przedmioty, np. czerwona cegła ironicznie odnosząca się do niespełnionych marzeń socrealizmu i do stylistyki kontekstu

“1 kontra 4”, akryl, płótno, 95cm x140cm, 2014

“Czekając na” akryl, płótno, 95cm x140cm, 2014

“Start”, akryl, płótno, 95cm x140cm, 2014

“... szara tonacja skonstrastowana z plamami czystego koloru, tematyka miejska, kompozycje wykazujące ciągły ruch - tak w jednym zdaniu można opisać obrazy Jana Wojciecha Malika. Nie będzie w tym przekłamania, choć to uproszczenie. Malik pokazuje miasto i funkcjonujących w nim ludzi jak wielką termitierę, której życie wyraża się poprzez ciągłe przemieszczanie. Poszczególne jednostki nie istnieją w tym obrazie, stanowią jedynie anonimowy tłum. Malarstwo Malika To opowieść o wyobcowaniu w wielkim mieście. Temat bardzo na czasie.”
Agnieszka Gniotek /Polswiss XII Aukcja Sztuki Najnowszej-2014/

"Byłem", akryl, płyta, 85cm x 125cm, 2012

"Dobrobyt", akryl, płyta, 82cm x 122cm, 2012

"Garb", akryl, płyta, 100cm x 100cm, 2012

"Czarna melancholia", 80cm x 100cm, 2015

"Ikar", akryl, płyta, 105cm x 140cm, 2012

Ikar

Upadłeś.
Nie miałeś skrzydeł,
Spadłeś.
Nie miałeś sił,
Leżysz na matce ziemi.
Skrzydła odrzuciłeś
W niemej rozpaczce.
Pióra tworzą poduszkę
Dla rozbitej głowy.
Rozrzuciłeś ręce,
Rozciągnąłeś ciało
W akcie desperacji.
Rozkoszy dreszcz miły
Pamiętasz.
Dreszcz dziś ostatni,
Leżysz martwy...
Pycha rzuciła w ziemię
Czarną bez słońca.
Tak chciałeś wyprzedzić
W drodze innych.
Być wolnym chciałeś.
Zabrakło myśli pokornej
Że dalej, nie wyżej.

J.W.Malik
2012

"POLAK NA SYBERII" 200cm x 300cm olej, płótno, 1986

"POLACY W GRECJI", 120x160cm, akryl, płótno, 2008

"POLKA W LESIE", 80x100, akryl

"DWIE TURYSTKI", 80x100, akryl

"WYGODA", 60x80cm, akryl

"POLAK W TŁUMIE", 80 x 100cm, akryl

"PRZYSTANEK", 60x80, akryl

"SAM", 60x80, akryl

"Obrazy z wystawy **"DOKOŁA"** to kontynuacja obrazów z serii "Widok z góry", "Miejsca", "Fakty", "Dobrze jest", "Wnętrze", "Z miejsca w Polskę, w świat".

Codziennosc, aktualne przekazy mediane, fotografie prasowe, slajdy z internetu, filmy, wydarzenia w skali globalnej to obszar wykorzystania i penetracji artysty malarza. Nie maluję z natury.

Musimy "z miejsca /fotela, krzesła/ ruszyć w Polskę /pejzaż miasta, wnętrza domów/, w świat /podróże, wypoczynek, historia/. To wszystko dookoła można namalować..."

Jan Wojciech Malik 2017

"POLACY w ARKADII - mokre schody", 95cmx140cm, akryl, płótno, 2010
24. Festiwal Polskiego Malarstwa Współczesnego
Zamek Książąt Pomorskich w Szczecinie

"NA PRZEJŚCIU", 180cmx280cm, akryl, płótno, 2008

"WENUS", 41cm x 123cm, olej, płótno /tryptyk/ 1977

Alicja Kępińska Malarstwo Jana Wojciecha Malika /rok 1974/

Jan W. Malik uczestniczy w życiu artystycznym /.../ i jego dotychczasowe doświadczenie twórcze obejmuje różne typy działań, mieszczące się nie tylko w sferze tworzenia obrazu, ale także wychodzące w otwartą przestrzeń; wśród tych ostatnich frapujące były zwłaszcza "ekrany świetlne", łapiące sylwety poruszających się za nimi ludzi, ujawnionych poprzez ten zabieg w całym swym autentyzmie /realizacje na Festiwalu Sztuki "Nowa Ruda", Białka, Poznań/. Autentyzm ten dotyczy wyglądu i zachowań ludzkich postaci uderza również w aktualnie prezentowanej twórczości /.../ artysty noszącej piętno dojrzałej decyzji w odniesieniu do modelu i metody tworzenia.

Jest to malarstwo - w sensie używania przez artystę farb i płaszczyzny płótna dla sformułowania swej wypowiedzi, w sensie tradycyjnego rozumienia jednak te malarstwem już nie są. Objawiają one fragment świata aktualnego czy raczej pewien typ aktualnej problematyki w sposób, który jawnie i jednoznacznie eksploruje typ dokładności wizji znany nam z fotograficznych odbitek rzeczywistości. Dla osiągnięcia tego zbliżenia artysta wyrzeka się - przynajmniej w partii głównych wątków obrazu - malarskich zabiegów piktoralnych, które odprowadzałyby uwagę patrzącego od konkretnego przedstawionego przedmiotu, a skupia się na metodzie pozwalającej uzyskać wrażenie ludzkiej prawdy. Artysta jest pochłonięty problemem realizmu jako metody tworzenia. Posługiwanie się przezeń słowem "realizm" - terminem wieloznacznym, a w odczuciu wielu ludzi także podejrzany na skutek rozmaitych niefortunnych praktyk z naszej niezbyt odległej przeszłości kulturowej jest posunięciem odważnym, ale też wymagającym bliższej eksplikacji. Metoda Malika nie jest kontynuacją żadnego z dawniejszych realizmów. Jego spojrzenie na rzeczywistość i sposób jej konkretyzacji w obrazie zbliża artystę do atmosfery hiperrealizmu, a intuicja podsuwa mu ten model obrazowania jako trafny i przylegający do trybu i typu wypowiedzi używanych na aktualnym etapie kulturowym. Jest to spojrzenie na rzeczywistość pozbawione wszelkich uprzedzeń, dokładne i precyzyjne, a stopień dokładności w rozpoznawaniu realiów - zarówno postaci i przedmiotów, jak i typów więzi pomiędzy nimi - jest niemal równoznaczny z zaangażowaniem się w tę rzeczywistość. W serii prezentowanych prac artysta skupia się na jednym modelu tej rzeczywistości: jest to model człowieka wypoczywającego, człowieka "weekendowego" i "urlopowego", zażywającego dobrodziejstw rekreacji, przy czym rozumiemy, że rekreacja ta jest jedną z podstawowych notorycznych używek, praktykowanych masowo przez społeczeństwo w którym żyjemy, i przez nas samych.

Dlatego obrazy Malika noszą piętno zaskakującej oczywistości, nie tylko poprzez dokładność opisowej, a chwilami iluzyjnej relacji, ale przez popularność prezentowanego tematu: stąd wiedzie się uderzająca intensywność wizji, która potrafi w sposób niezawodny zaskoczyć i przekonać widza. Przedstawiony przez Malika, zażywający dobrodziejstw rekreacji człowiek jest sprzężony z przyrodą, skąd czerpie życiodajną energię, aczkolwiek widz nie może mieć wątpliwości co do modelowego charakteru tej okazjonalnej relacji "człowiek - natura". U Malika jest to bowiem człowiek miejski, człowiek "zurbanizowany", a jego kontakt z przyrodą jest kontaktem uprawnianym w trybie urlopowym, a więc doraźnym i standardowym. W stwierdzeniu tym nie ma ironii, ani goryczy, ani żadnego wezwania do naprawy stanu rzeczy. Jest natomiast konstatacja tego stanu, który jest dla naszego etapu cywilizacyjnego realnością normalną i powszechnie praktykowaną. Więcej - Malik świadomie podbija pozytywy tego urlopowego statusu, znanego każdemu z nas z bezpośredniego doświadczenia. Podstawowym pozytywem jest tutaj odnajdywana cyklicznie więź z naturą, która jest dla miejskiego człowieka bodźcem energetycznym i źródłem prostej radości. Model ten i problem podejmowany był już niejednokrotnie przez sztukę nowoczesną, a od czasu, kiedy nacisk urbanizacyjny wielkich aglomeracji miejskich zaczął skłaniać mieszkańców miast do szukania zielonego "wyraju", choćby poza obrębem miasta. Temat ten podejmowali impresjoniści, ukazując niedzielne rozkosze przejażdżek łódkami w Argenteuil: Seurat, który skodyfikował przechadzających się mieszczuchów na wyspie La Grande Jatte czy Leger w swoich rowerowych wycieczkach rodzinnych. W skali masowej i wersji zaktualizowanej wedle standardu dzisiejszego podjęli ten temat hiperrealiści amerykańscy, specjalizujący się w otwieraniu oczu na podstawowe modele zachowań społecznych. Zabiegi hiperrealistyczne pozbawione są emocjonalnego odnośnika do przedstawionego tematu - ani chwałą, ani zeń nie szyczą. Obraz świata rekreacji w wersji Malika natomiast nie odznacza się tak chłodnym dystansem. Artysta sam podkreśla optymizm swojej wizji i pragnie zapewnić mu pełną czytelność. Człowiek na tych obrazach przejął coś z pogody i spokoju otaczającego lata; spójność ten płynie ze świadomości dopasowania - choćby tylko okresowego - własnego rytmu biologicznego z rytmem natury i cyklicznie ponawianego odkrycia, że w trybie własnego myślenia i odczuwania można nieustannie odnajdywać elementy trybu "myślenia" natury.

To prawda, że dawny "człowiek kosmiczny" został mocno zdegradowany przez ostry tok cywilizacyjny; możliwość i potrzeba porozumienia się człowieka z przyrodą jednak pozostała, więcej - właśnie w ostatnich latach zaczęła być lansowana jako szczególna wartość.

To poczucie porozumienia i zgody, tym cenniejsze im trudniej osiągalne, jest także podstawową wartością aktualnej serii obrazowej Malika, nie pierwszej już zresztą, w której artysta rozpracowuje ten problem.

Prof. Alicja Kępińska

Katalog wystawy: "Jan Wojciech Malik - malarstwo" 1975 galeria EMPIK "Ściana Wschodnia" Warszawa

"PANORAMA"

"3 PARASOLE"

"SPRAGNIONE"

"GITARA"

"PARASOLE"

"SPACER"

"MENU"

"PRZY STOLIKU"

"VIOLA"

"PROROK"

"STACJA ROWEROWA"

"ZA STOPAMI"

"JOHN"

"Dlaczego tylko 12 czy 9 obrazów tego samego tematu? Van Gogh stworzył serię 9-ciu "Słoneczników" i każdy obraz jest arcydziełem. El Greco miał "fabrykę" świętych w Toledo. Każdy temat może być "drażony" w nieskończoność. Nie ma znaczenia ile wizerunków Marilyn Monroe "wyprodukował" w swojej fabryce sztuki Warhol. Wartością jest obraz, jego autorska replika, wersja kolorystyczna.. Kolejny, nie znaczy gorszy. Podpis artysty stygmatem wartości obrazu." J.W.Malik

“TAG”, akryl, płyta, 80 cm x 100 cm, 2014

Wszystkie obrazy

Wszystkie obrazy zapisane
są od dzieciństwa w głowie.
Wydają się odległe, lecz
są bliskie duszy i wspomnień.
Tragizm historii z przeszłości
trwa w słowach wierszy
pisanych krzywym pismem
starczej chudej ręki.
Wracają dobre i złe obrazy,
ze starczej pamięci
ich nie wymażesz.
Młodość nie wróci,
plączesz za nią szczerze.
Piszesz, malujesz,
od sztuki nie uciekniesz.

J.W.Malik
2016

Mecenas twórczości

Jana Wojciecha Malika

w latach **1970 - 2017**:

Rodzice Zofia i Marian Malik

Sylwester Sopolniński

Jacek Zyziak

Tomasz Stachecki

Przemysław Atraszkiewicz

Danuta Ankiewicz - Cuthbert

Zofia i Waldemar Ciszak

Anna Malik - Barelkowska

Urszula Wencka

Robert Podhorecki

Ewa Stachowska

Iwona Szarejko

Paweł Sobaszkiwicz

Piotr Wojewodzik

Andrzej Mietlarek

Anna i Piotr Voekel

Marek Marian Przybylski

Anna i Roman Wachowiak

Delfina Krasicka

Urszula Habrych

Małgorzata Sławińska

DZIĘKUJĘ ! JAN WOJCIECH MALIK 2017